

TŘI BERÁNCI

CECIL duCILLE

(Illinois, Urbana, květen 1998)

Chvála Pánu. Dnes bych se s vámi chtěl podělit o druhé zjevení, které mi Duch dal. Budu se snažit, aby to bylo tak krátké, jak je to jen možné. Moje maminka by řekla, že jsou to tajná dvířka ve dveřích. Chvála Pánu!

Najděte si ve svých Biblích Numeri 28. Písma, jak víte, obsahují psaná nařízení, předaná Mojžíšovi. Bůh nás chce z těchto nařízení naučit v Kristu něco, v čem pak máme chodit. Když tento chléb láme naše duše, přijímáme duchovní energii, která nám umožní do těchto věcí vstoupit. Pokud zmiňuji duchovní energii, chci říct, že jsem dnes cítil její plynutí zde mezi námi, a vím, že dnes byl s námi na tomto místě přítomen Ježíš Kristus s některými bratřími a radovali se s námi. Neměl bych říkat byli, ale jsou a radují se s námi. Přímo cítíme tuto Boží energii, která nás pudí k tomu, abychom jedni druhé milovali. Nevím, jestli jste to vnímali obdobně, ale byly zbořeny bariéry, hřích byl přenesen, hříchy byly odpuštěny. Někteří byli uzdraveni. Nevíte o tom? Jen si počkejte, až dorazíte domů. Haleluja! Lidé byli uzdraveni! Lidé byli vysvobozeni mnoha způsoby. Viděl jsem Ducha svatého, jak se raduje, když se Mu otvírala srdce. Vy jste o tom možná ani nevěděli. Halelujah! Je to, jako když přilétá ptačí maminka a nese v zobáku jedinečného červíka pro konkrétní ptáče. To jen musí otevřít zobáček, maminka mu tam červíka pustí, a tak se naobědvá, navečeří či nasnídá. Boží touhou je, aby se Mu naše srdce takto otevřela. Chvála buď Bohu! Zdá se, že poslední chvála byla tím, co otevřelo naše srdce doširoka. A Boží energie plyne a valí se jako příval spolu s Božím životem. Halelujah! Toto potřebujeme dělat častěji.

Bratří, netýká se to jen konferencí. Všiml jsem si, že i ve vašich místních společenstvích je málokdy přítomna taková míra energie a tento typ požehnání. Povzbuzuji vás, abyste se ve společenstvích začali otvírat Bohu a nechali Boha, aby ve vás jednal. Tak jako děti někdy přesně nevíte, jak se otevřít, a někdy ani nevíte, komu se otevřít. Ale když budete zrát v Bohu, naučíte se ovládat vstupní dveře. Zavřete je, když nebudete chtít něco vpustit, a otevřete je dokořán Bohu. Jak se zcela otevřít, jak

otevřít svou duši Bohu a přijmout Jeho milost, je jedno z největších zjevení, která můžete kdy mít.

Dnes k vám chci mluvit o třech beráncích. Ve stínech a předobrazech Starého zákona se jednalo o smrtelně vážnou věc. Chci mluvit o ranním beránku, večerním beránku a poledním beránku. Halelujah! Doufám, že se mi podaří sdělit toto poselství, alespoň jeho část, a část příště, nebo to pod tlakem obsáhneme vše nyní. Toužím nyní jen sdílet slovo, které Pán zjevil mé duši. Chci vás povzbudit. Věci, které musíme strpět, mají svůj význam. Nechť je Pán požehnán! Vaše utrpení je možné obrátit ve vítězství. Halelujah! Podívejme se na verš 9 v 28. kapitole Numeri: „*Dne také sobotního dva beránky roční bez poškrvny, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou s obětí její mokrou.*“ Masitou oběť je třeba smísit s olejem. Olej je Duch svatý. Halelujah! Neexistuje oběť bez oleje. Olej musí být součástí oběti. Bůh zde mluví o dvou beráncích. Teď se se mnou pojd'te podívat na pasáž, kde se říká, že jeden z beránků byl na ráno – beránci byli tři, nyní ale chci hovořit o ranním beránku a večerním beránku. Pojd'me do třetího verše: „*Díš tedy jim: Tato jest oběť ohnivá, kterouž obětovati budete Hospodinu: Beránky roční bez poškrvny dva, každého dne v obět zápalnou ustavičně. Beránka jednoho obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou.*“ (Num 28:3-4)

Možná si říkáte, o čem tu mluvíme? Postupně se to dozvíme. Obrátme si ještě do Leviticu, kapitoly 14, desátého verše: „*Dne pak osmého vezme dva beránky bez poškrvny, a ovci jednu roční bez poškrvny, a tři desetiny efi mouky bělné k oběti suché, olejem zadělané, a oleje jednu mírku.*“

Pojd'me se podívat na to, o čem vlastně mluvíme. Musí to být beránek ráno, ovečka přes den a beránek navečer. Dovedete si představit, jak to ti nebozí lidé dělali rok za rokem, den za dnem, aniž by věděli, co vlastně dělají? Jen si představte, jakou poslušnost tím prokázali, pokud to dělali pečlivě! A vše muselo být bez vady. Zvíře bylo třeba prohlédnout. Pokud bylo někde poškrábáno, nemohlo být obětí. Muselo být bez vady či poškrvny, muselo být bílé a zabito přesně předepsaným způsobem. Musel to být beránek ráno, beránek večer a ovečka během dne.

O oleji a mouce bych vám chtěl říct ještě jinou věc. Mouka představuje lidství, lidské tělesné či chcete-li, fyzické osoby. Bůh však řekl, že musí být smíšena s olejem, a řekl, kolik toho oleje má přesně být. Řekl: „*oleje jednu mírku.*“ Není to jako dva galony pomazání bratra Sonmora či

jeden galon (3,79 l), je to pinta (4,73 dl) oleje. Mírka se blíží množstvím pintě oleje. Vezme tuto pintu oleje a všimněte si, co s ní udělá. Olej je Duch svatý. Není možné obětovat Hospodinu bez Ducha svatého. Halelujah! Můžete přinést, jakou oběť chcete, ale pokud není smíšená s olejem, Bůh ji nepřijme. Halelujah! Je to tak.

Verš 14 ze 14. kapitoly Leviticu: „*I vezme kněz krve z oběti za hřích, a pomáže jí kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé.*“ Na tomto místě mluvíme o krvi beránka. Nejprve je třeba krví beránka pomazat ucho člověka. Jakým způsobem přichází spasení? „... *z slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží.*“ (Řím 10:17) Představte si zcela duchovně mrtvého člověka, prorokujete mu Boží slovo, a on slyší. Ó ano, slyší! „*Kosti suché, slyšte slovo Hospodinovo.*“ (Ezech. 37:4) Suché kosti skutečně slyší. Neznáte moc, kterou nám Bůh v Duchu dal. Pokud chcete, aby někdo slyšel Boží slovo, můžete ho k tomu přimět Božím duchem, který je ve vás. Halelujah! Jeho ucho bylo zasaženo. Ucho slyší jen tehdy, když je mu prorokováno slovo Boží. Jedině zásah proctví Božího slova způsobí, že mrtvé ucho obživne. Rozumíte?

Dotkneme se ucha Krví, a Krev, která je Božím světlem, všechno změní. Boží světlo se musí dotknout ucha, a obnoví se slyšení. Halelujah.

Bůh dělá divy – On činí zázraky. Včera jsem slyšel něco, co považuji za zázrak zázraků. V Lagosu jsou dva sourozenci v Kristu a chtějí se vzít. Jeden patří do kmene Efik a druhý do kmene Ibibio. Ani si neumíte představit, co to znamená. Je to, jako by tady v Americe byl jeden bílý a druhý černý. Na to, abyste získali ten správný pocit, byste museli být z Ku Klux Klanu. Všechno se ve vás vzepře. Ibibio bývali otroky Efiků. Když se otec doslechl, že si má jeho dcera vzít Ibibio, měl pocit, jako by chtěla spáchat sebevraždu. Byla to taková katastrofa, že z toho málem dostal infarkt. Reagoval na to tak, že ji začal držet zkrátka. Víte, jak to chodí, máte to u vás taky. Dva různé kmeny, to je jako dva různé národy. Rozumím tomu tak, že bratří svolali starší. Svázali duchy Efiků a Ibibiů, mluvili k nim a přikázali vysvobození. A věřte mi, ten naprosto neoblomný otec si o pár týdnů později zavolal svou dceru a řekl: „Běž a vdej se, nebudu tě držet.“ Kromě Boha by nikdo nedokázal tuto překážku zdolat! Odkládáme často meč a sváříme se s bratřími. Jdeme do bitvy se špatnými zbraněmi. Halelujah!

Už jsem vám vyprávěl, jak jsem měl za mlada vizi? Mívával jsem takové pantomimické vize. Bývala to vize, která trvala celé hodiny, a dala

Není možné
obětovat Hospodinu
bez Ducha svatého.
Můžete přinést,
jakou oběť chcete,
ale pokud není
smíšena s olejem,
Bůh ji nepřijme.

by se o ní napsat kniha. Tentokrát jsem měl vizi, v níž jsem byl mladíkem, který vyrazil za štěstím. Bylo to v dávné minulosti vzhledem k oděvu, který jsem měl na sobě. Měl východní střih, volnější košili, takovou tu hedvábnou. Přes rameno jsem měl přehozený ranec, vykračoval jsem si a pohvizdoval. Přišel jsem až do zvláštní, východní země. Byli tam lidé východního typu, podobní Číňanům. Chodili kolem mne s pohledem upřeným k zemi a nikdo si mě nevšímal. Prosil jsem o trochu vody, ale nikdo mi nedával.

Nakonec řekli: „Utíkej a zachraň si život! Nevracej se do této země, neboť pán této země ti nedovolí projít, dokud jej neporazíš.“ Ten člověk mi řekl: „Toho

nikdo neporazí. Každého zabije. Pokud chceš odejít, odejdi nyní!“

Neměl jsem pocit, že mám odejít. Odpověděl jsem: „Chci jen projít přes toto území, nic jiného, nechci s nikým bojovat. Chci jen pokračovat v cestě.“ Dříve než jsem se stačil rozhodnout, zaslechl jsem zvuk bubnů a píšťal i hudby. Právě přichází nějaký muž v plandavých kalhotách a košili vypadající jako hedvábné pyžamo. Kolem něj pochodovali jeho muži, pravá levá, raz dva. Zpomalil krok a pozdravil mě.

Řekl jsem: „Žádám vás jen o volný průchod vaší zemí, abych mohl pokračovat v cestě.“

Odpověděl: „Nikdo tudy nemůže projít, dokud mě nejdřív neporazí v boji.“

Řekl jsem: „Nejsem tu proto, abych někoho porážel. Chci jen pokojně pokračovat v cestě.“

Vytáhl meč a zašermoval mi jím před očima. Než jsem se vzpamatoval a popadl meč, už mě měl v práci – bum, bum, bum... Srazil mě k zemi, a mně došlo, že to myslí vážně. Sebral jsem se a podařilo se mi zase vstát. Jakmile jsem povstal, znovu na mě zaútočil. Bum, bum, bum... Srazil mě na zem. Řekl jsem: „Bože, co mám dělat?“ Bůh mi dal moudrou radu, kterou bych vám rád předal:

„Dábla neporazíš jeho vlastními zbraněmi.“

Mnoho křesťanů se v dnešní době pouští do politiky s představou, že získají svět pro Krista. Je to bláznivé! Je to trik ďábla! Dábla neporazíte ďáblivými zbraněmi.

Bůh mi řekl: „Dobrá, teď vstaň a znovu se mu postav. Ve chvíli, kdy pozdvihne meč, zdvihni jej nad zem, neboť jeho síla je na zemi. Když nebude stát nohama na zemi, nebude mít moc.“ Amen! A tak jsem do toho šel znovu. Když pozdvihl meč, zahodil jsem ten svůj, vrhl se mu po nohách a zdvihl ho ze země. Když jsem ho zdvihl, Duch svatý pozdvihl nás oba. Vyzdvihl nás oba do vzduchu asi 6 metrů nad zem. Když jsem zjistil, že je v mých rukou jako malé dítě, prostě jsem ho obrátil vzhůru nohama a pustil. A celé to místo najednou ožilo. Najednou všichni začali tancovat a zpívat: „Pán Yong Dongu je mrtev! S radostí jej pochováváme!“ V tu ránu to přestala být pantomima. Tancovali a zpívali a házeli si s jeho tělem sem tam. Chvála buď Bohu! Halelujah!

Đábla neporazíš
jeho vlastními
zbraněmi.

Dokud však jste na zemi, nedokážete ďábla porazit jeho zbraněmi. Bratří, ďábel nás příliš často pokouší k tomu, abychom se ho snažili porazit přirozeně jeho zbraněmi. Jakmile se vám ďábel postaví, odhodte všechny jeho zbraně a vezměte své. Druhá Korintským 10:4: „Zbraně našeho boje totiž nejsou tělesné, ale jsou v Bohu mocné k boření pevností.“ (2Kor 10:4, NBK)

Halelujah! To je naše vítězství! Halelujah! V našich zbraních je Boží energie. Halelujah!

Vraťme se zpět do této kapitoly. Je naprosto nutné, aby se špičky ucha dotkla krev. Tak mnoho křesťanů nemá funkční uši.

Četl jsem dopis, který proti nám napsali v Nigérii, a v něm je vyjmenováno několik věcí, které kážeme, ačkoliv jsme ani jednou z nich nikdy nekázali. O některých jsem ani nikdy neslyšel. Žil jsem nějakou dobu v domě muže, který ten dopis napsal. Trávil jsem s ním čas, povídali jsme si, vysvětloval jsem mu Slovo. Ale zjistili jsme, že navzdory Slovu měl zájem o něco jiného. Nyní povstal a napsal dopis – je to šokující. Ucho musí být pomazáno krví Ježíše Krista. Jen tak může správně slyšet. Amen.

Kněz pak pomazal pravý palec. Už jste se někdy pokusili něco uchopit bez palce? Pravý palec je symbolem apoštolské služby. Tímto aspektem se dnes chceme zabývat. Soustředíme se na pravý palec kněze, ne na kněze samého. Tento muž byl očištěn od malomocenství. Víte, že malomocenství znamená hřích? Pravý palec byl pomazán krví, to znamená, že vše, co pak dělal, měl konat k Boží slávě. Pamatujte na to! Cokoliv děláte, dělejte pro Boží slávu! Můžete vyznat, že jsme to dnes od rána naplňovali? Že všechno, co jste celé dopoledne dělali, bylo k Boží slávě? Jste schopni o tom takto přemýšlet? Bratří, učinme s Bohem smlouvu – cokoliv děláme, čiňme k Boží slávě. Náš pravý palec je pomazán krví.

Pravý palec na noze – víte, kdybyste neměli palec na noze, velice obtížně by se vám dařilo udržet rovnováhu. Je to opěrný bod, který vám umožňuje stát zpříma. Bůh říká, že nemůžete stát zpříma bez palce na noze, který musí být pomazán krví Ježíše Krista, Božím životem, který vám umožní stát a chodit v Duchu.

Příliš mnoho křesťanů umí mluvit. Jsem tak rád, že se Mojžíš nedotkl krví úst. Nepomazal krví ústa malomocného. Pomazal jeho prst, pomazal jeho prst na noze, ne však jeho ústa. Protože tak mnozí z nás jsou mistry v křesťanském mluvení. Jsme schopni mluvit „Bohologii“. Mluvit jsme schopni, nikoliv však chodit. Bůh řekl, že zvířata, která přežvykují, ale nemají rozdělené kopyto, jsou nečistá. Třeba takový nádherný králíček – ó, on tak nádherně přežvykuje! Dítě si s ním chce pohrát, a ejhle – objeví se dráčky a dítě má škrábanec. Proč? Nemá rozdělené kopýtko. Králík má dráčky jako kočka. Bůh tedy říká: „Nejezte zvířata, která přežvykují, ale nemají rozdělené kopýtko.“

Myslíte, že Bůh mluví o zvířatech? Pavel řekl: „Má snad Bůh starost o zvířata?“ (1Kor 9:9, NBK) Ne, mluví o lidských bytostech. Osoba, která přežvykuje, mluví slova, a nechodí v nich – od té nemůžete přijímat. Bylo by to kontaminované jídlo. Halelujah

Toto jsou tedy tři místa, jichž se musí dotknout krev u oběti za malomocenství. Poté kněz znovu použil olej. Znovu bereme olej, jenž je Duch svatý, a pomazeme ucho, pomazeme palec ruky a pomazeme palec nohy. Přesně tak! Boží duch na uchu – slyšení musí být z Ducha, Duchem pomazané ucho. Člověku můžete říkat jednu věc, a on uslyší druhou. Mnozí jsou takoví. Problém je v tom, že jejich uši nejsou pomazané Duchem svatým. V tom je ten problém! Je tu jedna věc, na kterou bych vás rád upozornil. Člověk přijímající krev je tentýž, který přijímá i olej.

Není očištěn od malomocenství, dokud není aplikován olej. Zajímalo by mě, jestli mě slyšíte? Očištění od hříchu, oběť za přestoupení – je třeba pomazání krví a pak pomazání olejem. Pak se zbytek oleje vylije na jeho hlavu. Chápete?

Olej je třeba aplikovat tam, kde byla aplikována Krev.

Bůh mluví o duchovním principu. Víte, někdo přijde a říká: „Činím pokání, tudíž jsem uschopněn zase převzít svou zodpovědnost jako hlava této organizace...“

Měli jsme jednoho bratra. Byl přistižen při homosexuálním jednání. Už dříve do toho padl, a toto byla další situace, kdy byl přistižen. Rychle se vydal do shromáždění. Věděl, že starší už o tom dostali zprávu, protože bratr, kterého napadl, šel a informoval starší. Starší se s ním chtěli setkat. Víte, co udělal? Použil Boží slovo, jak o tom mluvil včera bratr, který zmiňoval skok ze střechy chrámu. „Skoč!“ Ano, je to Písmo. Písmo však neříká „Skoč!“ jen z toho důvodu, že Bůh říká, že nás ochrání od zranění nohy o kámen. Bylo biblické skočit. Ale nebylo to z Boha. Amen.

Tento bratr tudíž použil Písma. Předstoupil před shromáždění a začal plakat. „Ó, byl jsem chycen, jsem v hříchu. Padl jsem...“ Plakal a vyznal celému shromáždění, že padl do homosexuality. Každý byl dojat. Všechny sestry chtěly povstat, přiskočit, vzkládat na něj ruce a modlit se za něj. Sestra Chamby, žena velmi citlivého srdce, začala plakat a všichni začali plakat s ní. „Nebohý bratr, činil pokání.“

Nečinil pokání ani náhodou. Použil jen Písem, aby vás svázal, neboť Písmo říká, že pokud vyzná před vámi své hříchy, nedá se s tím dál už nic dělat. Starší ale byli moudřejší než on. Řekli: „Dobře, vyslechli jsme si tvé vyznání. Od nynějška tedy budeš sedávat v zadních lavicích. Už nejsi starší. Nemůžeš toto shromáždění vést. Biblické shromáždění musí mít vzory. Ty nemůžeš být naším vzorem.“

Seděl v zadní lavici dva týdny. Pak řekl, že je už dva týdny čistý a je připraven vést shromáždění.

Starší řekli: „Ne!“ Způsobil rozdělení ve shromáždění a mnozí z bratří odešli s ním, zvláště některé přecitlivělé sestry. Amen.

Proč vám to vše nyní říkám? Víte, malomocenství nemůže být uzdraveno jednoduchým: „Je mi to líto.“ NE! Malomocenství musí být

očištěno. Malomocný se musí očistit. Existuje způsob, jak očistit malomocného. Poté, co je aplikována krev, je třeba aplikovat i olej. Poté, co dojde k pomazání olejem, musí být vylit na jeho hlavu.

Ráno je třeba zabít beránka. V poledne je třeba zabít ovečku. Večer je třeba zabít beránka. Musíte vzít holubičku, zabít ji, vzít její krev a kápnout ji na druhou holubičku. Když toto uděláte, zabijete ji nad proudící vodou a pak procházíte celým dlouhým procesem očišťování, než malomocenství zmizí. Halelujah! Bůh nám něco chce ukázat. Nejdříve vám předávám přirozenou část, poté vám předám duchovní část poselství. Chci, abyste nejprve získali představu, jak ta věc vypadá přirozeně.

Leviticus 14:17-18: *„Z ostatku pak oleje toho, kterýž má na ruce své, pomáže kněz kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na krev oběti za vinu. Což pak zůstane oleje, kterýž jest v ruce kněze, pomáže tím hlavy toho, kterýž se očišťuje; a tak očistí jej kněz před Hospodinem.“*

Hřích v životě
člověka je
duch.

Asi si kladete otázku, proč musí ten nešťastník projít tolika rituály? Velmi jednoduše vám na to odpovím. Neboť hřích malomocenství byl duch. Hřích v životě člověka je duch. Hřích neexistuje jen sám o sobě. Duchové milují temnotu. Temnota je všude, kde máte hřích. Kdekoliv je temnota, tam se skrývají duchové. Když se ti duchové skrývají, vaším úkolem je vykořenit je Krví a mocí Boží. Krev je třeba aplikovat na konkrétní místa. Slyšíte? Krev musí přijít na ta pravá místa. Olej je třeba aplikovat tam, kde byla aplikována Krev. Nerozumím tomu, jak může člověk přijmout Ježíše jako svého spasitele, a nepřijmout křest Duchem. Každý, kdo dosud nepřijal křest Duchem, po shromáždění neodcházejte. Slyšíte mě? Nejste-li si jisti, zda jste pokřtěni Duchem, chci, abyste tu pak zůstali. Máte-li v mysli jakékoliv pochybnosti, chci, abyste zůstali. Je totiž dost dobře možné, že zde je duch, jehož se nedotkl olej, protože nebyl aplikován.

Mojžíš vzal krev a pomazal jí ta tři místa a pak vzal olej a pomazal tatáž místa, ďábel tak dostal zásah. Chvála Pánu! Ďábel je raněn, poté co byla aplikována krev i olej na třech místech. Co by se ale stalo, kdyby ten člověk v určitou chvíli řekl, že to stačí, a utekl by pryč? Co myslíte, že by se stalo? Zůstal by malomocný. Stále by měl malomocenství, protože by nebyl dokončen proces, který Bůh ustanovil. Halelujah!

Ted' zvažme duchovní stránku věci. Proces, jenž Bůh ustanovil k očištění hříchu malomocenství, musí být dodržen a doveden do konce. Přijmeš Ježíše jako svého spasitele, ale nikdy jsi nepřijal křest Duchem svatým. Žiješ roky bez křtu Duchem svatým. Věz tedy, tak praví Pán Bůh: „Tvůj hřích není očištěn.“

Narážíme tu na problém, protože podle Božího řádu, když přijímáte krev, přijímáte i duchy. Halelujah. A tak ďábel vypracoval učení, předal je některým církevním představitelům a oni ho začali kázat. Kázali, že není nutné přijmout křest Duchem, protože jste Ducha svatého přijali už při obrácení. A že teologicky, když přijímáte Ježíše, přijímáte Ducha svatého. Je však nemožné – teologicky – přijmout Ježíše bez Ducha svatého, protože Ježíš a Duch svatý jsou jedno. Matu vás, bratří, a matu vás schválně. Víte, jde o to, že když jste se obrátili, přijali Ježíše, nepřijali jste Ježíše, ale Jeho krev. Energie života, kterou jsme dnes cítili pulzovat během chval a zpěvu, tatáž energie tehdy začala proudit námi a dopustila nám milovat jedni druhé. Je to Boží život – je to Krev. Byli jsme mrtvou duší. Vzpomeňte si, že řekl: „Prorokuj o těch kostech a rci jim: Kostí suché, slyšte slovo Hospodinovo.“ (Ezech 37:4) Ze všeho nejdříve je Boží slovo prorokováno uchu. Spasení přichází skrze slyšení a slyšení přichází skrze slovo Boží. (Řím 10:17) Boží slovo prorokuje mrtvému, a mrtvý ožije. Halelujah! Co ožilo? Jeho ucho ožilo. Musí slyšet Boha. Když je člověk spasen, je obživen krví Ježíše Krista, mrtvá duše je nyní živá. Byl ztracen a je nalezen. V dalším kroku Duch přichází do vašeho ducha, říkáme, že jste pokřtěni v Duchu svatém, neboť Duch svatý začíná pokrývat vaši duši, pokrývá ji svým pláštěm. Duše reaguje na Ducha, jenž je ve vašem duchu. Duch svatý přichází do vašeho ducha a Bůh říká, že se setkává s člověkem, duch s duchem. Jeho Duch mluví k lidskému duchu, že jsem syn Boží. Bůh je Duch a setkává se s námi Duch s duchem, „hlubina volá k hlubině“. (Žalm 42:8)

Pak se Duch svatý, který je ve vašem duchu, prolamuje do duše, tam probíhá bitva. Duše je pomazána krví, ale dosud ne Duchem. Bůh chce pomazat vaši mysl. Chce pomazat vaše emoce. Chce pomazat vaši vůli. Když se otevřete, začnete zpívat a slova písně Jej vyvyšují, Duch svatý vchází a pomazává vaši duši.

Mívali jsme shromáždění, na kterých jsme jen zpívali, nazývali jsme je chválicí shromáždění. Zpívali jsme celou noc až do tří do rána. Cítili jsme, jak na shromážděních Bůh chodí a mluví. Každý hříšník padl k zemi, aniž by mu kdokoliv kázal. Teprve jsme začali zpívat! Zpěváci, co kdybyste se vrátili, a zpívejme Bohu do rána! Z celonočního chválení

je požehnané celé město. Pokud vám zbývá energie – použijte ji na oslavení Boha. Přesně toto jsme dělávali, když jsme byli mladí. Nemuseli jsme celou noc prospat jako nyní. Celou noc jsme chválili Boha. Někdy jsme v tom pokračovali celé dny. Chvála Bohu, Duch následuje krev. Slyšeli jste o tom někdy? Můj bratr říkával: „Duch jde po krvi jako mravenci po omastku.“ Když máte krev Ježíše Krista, nemusíte si dělat starosti, Duch přijde!

Nemusíme chodit a plakat: „Ó Bože, ó..., ó...“

Jen řekněte: „Bůh dá Ducha svatého těm, kteří prosí.“ (Luk 11:13)
Chvála Bohu!

Najděme si nyní v Bibli knihu Zjevení, protože kniha Zjevení nám spojuje ranního a večerního beránka. Zjevuje, kdo je ranní beránek a kdo polední ovečka a kdo večerní beránek.

„Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřidceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých.“ (Zj 14:1)

„Totoť jsou ti, kteříž s ženami nejsou poskvrněni; nebo panicové jsou. Tiť jsou, jenž následují Beránka, kamž by koli šel; tiť jsou koupeni z lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi.“ (Zj 14:4)

O čem je zde řeč? Ježíš Kristus byl ranní beránek. Halelujah! Byl „zabit od počátku světa“. (Zj 13:8)

Bez toho, že by byl zabit, bychom nepřežili my ani proroci, kteří museli vytrvat až do bodu, kdy Kristus vyjde. Halelujah! Tudíž Ježíš byl zabit od založení světa v nebesích. Věci se nejprve stanou v nebesích a ve svůj čas se pak naplní zde na zemi. Dnes večer jsme venku potkali různé lidi. Možná se právě v tuto chvíli mají tady na zemi příjemně, ale v nebesích jsou již mrtví. Jejich účet je uzavřen. Než se věc, která je zjevná v nebesích, projeví zde dole, uběhne nějaký čas. Není snadné tomu porozumět, ale dovolte mi, abych vám řekl něco o čase. Čas není realita.

Říkáváme: „No, máme na to dvě hodiny.“ A tak dál a tak dál...

Čas je tu jen kvůli nám, pro naši potřebu. Ale čas je jen přestávka ve věčnosti! Věčnost si představme jako dlouhou čáru. Čas je pak jedna malá tečka kdekoli v uprostřed.

Jde jen o jemné přerušení, ale v našich myslích je to čas. Andělé nemají čas. Bůh nemá čas. Jaká to hrozná představa, že by Bůh fungoval podle našich hodin! Boží čas uzdravuje čtyřiaadvacetihodinový den. Čas je

opravdu zřízen jen pro lidi. O čase vám řeknu ještě jednu drobnou myšlenku. Zvířata mají jiný čas než my. Květ nežije ani čtyřicet osm hodin. Mám pravnoučata a ta se domnívají, že staří lidé se už blíží smrti. Něco je do čtyřiceti osmi hodin staré devadesát let. Čas se každou chvíli mění. Rozumíte? Bůh nám říká „dnes“ a tím, čím my jsme vůči mouše a moucha vůči nám, tím jsme ve srovnání s Bohem. Našich tisíc let není v Božích očích téměř ani den. Takový je čas. Čas je tak relativní veličina. I zvířata mají různý čas. Pes ve věku čtrnácti let svého času je stár jako my ve svých sedmdesáti či osmdesáti letech. Halelujah!

Mluvíme zde o tom, že Beránek byl zabit v nebesích, Ježíš Kristus vydal svůj život v nebesích. Pak trvalo více než čtyři tisíce let, protože je psáno „před založením světa“ (Zj 13:8), než se stal člověkem. Mohlo to být i milióny let, kdo ví? Ta doba uběhla, než se Ježíš Kristus zjevil v Marii a narodil jako miminko v jeslích, narodil se beránek Boží. Když se anděl smrti vydal do Egypta, Bůh řekl Mojžíšovi: „Musíte mít beránka

Jste povoláni
být beránkem
pro svůj dům.

na každý dům.“ (Ex 12:3) Chtěl bych se toho trochu dotknout. Pamatujme si: beránka na každý dům. Mnozí z nás jsou beránkem pro svůj dům. V domácnosti se obrátí jedna osoba, a to způsobí řetězovou reakci. Začnou se obracet další lidé v rodině. Je to Boží princip. Bůh vás použije k tomu, abyste položili své životy a stáli v mezeře za zbytek své rodiny.

V době levitského kněžství Bůh řekl levitům, kněžím, aby na sebe vložili „zlaté nárameníky“. (Ex 39:6)

Tu věc známe jako ramenní sponu. Kněz nosil na každém rameni šest jmen šesti kmenů Izraele. Bůh jim přikázal: „Přinášejte je přede mne s jejich přestoupením.“

Halelujah! Pak vstoupil kněz do Boží přítomnosti se jmény své rodiny a Bůh jej vyslyšel ve věci rodiny, jako by byl beránek. Slyšíte mně? Byl beránkem, obětovaným za rodinu. „...*a bez krve vylití nebývá odpuštění vin.*“ (Žid 9:22) Bez krve není odpuštění hříchů. Neznáme plně tajemství, které je v krvi. V krvi je život, to je část toho tajemství. Když je vydán život, stává se smířením za jiné, kteří zůstávají naživu, zatímco beránek umírá. Bůh povolal Mojžíše a oznámil mu, že zemře. Řekl: „*Vstup na horu tuto ... A umřeš na vrchu, na kterýž vejdeš.*“ (Deut 32:49–50) Mojžíš vzal do náruče beránka a vystupoval do hor, kde měl beránek zemřít za Mojžíše, ale Mojžíš měl žít. Písmo říká, že smrt svrchovaně

vládla. „*Kralovala pak smrt od Adama až do Mojžíše...*“ (Řím 5:14) Mojžíš zastavil smrt. Ano. Mojžíš tím, že vzal beránka, obětoval jej a zemřel na místě oběti, zastavil smrt. Zemřel na místě oběti bez hříchu. Satan se ho nemohl dotknout. Amen. Nemohl se ho dotknout, protože byl bez hříchu. Jediný způsob, jak mohl někdo „pod zákonem“ uniknout, bylo být bez hříchu.

Pokud chápete, o čem zde Bůh mluví, jste povoláni být beránkem pro svůj dům. A to je právě ta ovečka, která není beránkem. Beránkem je Ježíš Kristus. On byl dávno živý. Co o něm Bůh řekl? Řekl, že je duchem obživujícím. „...*Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale ten poslední Adam v ducha obživujícího.*“ (1Kor 15:45) Bůh stvořil Adama. Na počátku do něj vdechl život a Adam se stal „duší živou“. Bůh vdechl dech života do tebe, a tak ses stal čím? Živou duší. Halelujah! Ale řekl, že druhý člověk, druhý Adam, je „duchem obživujícím“. Je tím, kdo dává život, taková je povaha mužského pohlaví. Muž dává život a žena přijímá život. Tudíž beránek, dárce života, byl Ježíš Kristus. Ježíš Kristus nám dal život a my jsme se stali ovečkou. Má to ještě mnohem větší hloubku. Je v tom obsaženo víc. Doufám, že mám čas vám to povědět.

Pavel řekl žalářníkovi ve Filipech: „... *ty i dům tvůj.*“ (Sk 16:31) Pavel se vracel k levitskému kněžství. Halelujah!

Člověk přichází před Boha za svůj dům.

Bratří, když se jdete modlit, volejte k Bohu za svou domácnost, za ty, kteří se za sebe nemohou modlit. Volejte k Bohu nejen za sebe, ale za svou rodinu. Tu nejširší a nejbližší, za ty, které znáte, za ty, které neznáte, protože vy jste velekněz pro svou rodinu. Rozumíte mi? Matky, prostě s autoritou za své syny a za děti, které sešly z cesty. Neobviňujte Boha. Předstupte před Něj na základě Božího slova, na základě smlouvy mezi vámi a Bohem. Mezi vámi a vaším dítětem je krevní smlouva. Vy a Bůh máte krevní smlouvu. Proto má dítě automaticky krevní smlouvu s Bohem, ačkoliv Jej nezná. Slyšíte mě?

Běžte k Bohu a řekněte: „Tohle dítě je moje, je to mé tělo a má krev.“

Bratří, když se jdete modlit, volejte k Bohu za svou domácnost, za ty, kteří se za sebe nemohou modlit.

Halelujah! Použijte smlouvu a zachraňte ho! Použijte smlouvu. Amen.

Už nesmíte škemrat: „Prosím, prosím, Bože.“

Tyto věci Bohem nepohnou. Bohem pohne, když chodíte na základě svých duchovních práv, svého práva podle smlouvy s Ježíšem Kristem. Máme s Ním smlouvu, musíme podle ní chodit a říct: „Chci nyní použít tuto smlouvu.“ Halelujah! „Vznáším svůj požadavek.“ Amen. „Mé dítě, můj potomek, moje krev nesmí jít do pekla. Musí být spasen. Musí být vysvobozen, protože jsi mi přesně tohle slíbil, Bože. Pozvedám svou žádost před Tvou tvář v Tvém duchu.“ Sláva Bohu! Sláva!

Povstaňte v duchu a dosáhněte trůnu milosti a slávy. Řekněte Bohu: „Bůh říká, přikažte mi.“ (Iz 45:11 dle KJV) Přikažte Mu. Halelujah! Zlomíte jho pekla. Neexistuje žádné trápení pekla, jež byste nemohli zlomit skrze žádost na základě krve Beránka! Halelujah!

Tak tedy k té obětní ovečce. Bůh řekl Abrahamovi: „Vyjdi z země své a z příbuznosti své, i z domu otce svého do země, kterouž ukáži tobě.“ (Gen 12:1) Abraham vyšel, aniž věděl, kam jde, a Bůh říká, že mu to počítal za spravedlnost. (Gen 15:6, Řím 4:3) Tudíž vaše poslušnost Bohu se počítá. Poslušnost Bohu se vám počítá za spravedlnost. Řekl: „...v tobě budou požehnáni všickni národové.“ (Gal 3:8) Děti Abrahamovy, chod'te podle Abrahamovy smlouvy. Halelujah.

Izrael, přirozené Abrahamovo símě, se stalo obětní ovečkou. Dříve než tys byl ovečkou, byl jí Izrael. Chvála Pánu. Viděli jste už někdy nějaký národ trpět tak jako Izrael? Podívejte se do historie. Bůh by je zabil, kdyby v den sabatu sebrali klacík ze země. Zatímco vy jste mohli běhat po pastvinách a měli se dobře v sobotu, neděli, pondělí, úterý i středu, amen. Nezáleželo na tom, zda žid nemohl sebrat v sobotu klacík. Odpusťte mi, že říkám „v sobotu“, míním tím v „sedmý den“. Oni prošli hroznými časy, aby nám předali Boží slovo v duchu. Bůh je použil, stali se pro nás obětním beránkem, je to krev jejich životů, o níž můžeme mít záznam v této Knize. Halelujah!

Bůh přivedl jednu obětní ovečku, aby přivedla na svět jinou obětní ovečku, aby zrodila Beránka. Takže přišla obětní ovečka církve a měla dvě části. Víte co? Bůh říká, že není potěšen dvěma Izraeli. Netěší Jej mít

Když jsi
v Duchu, stáváš
se pro ty, kteří
nejsou
v Duchu,
katalyzátorem.

duchovní Izrael a přirozený Izrael. Řekl: „...*oboje vzdělal v samém sobě v jednoho nového člověka.*“ (Ef 2:15) Výsledkem toho, co se nyní děje, bude jeden Izrael či jedna církev, jeden Křesťan. Tento jeden Izrael je Boží syn z Egypta, „*z Egypta povolal jsem syna svého*“. (Oz 11:1) Povolal jsem svého syna z Egypta. Halelujah! Bůh nás povolává z Egypta. Vykupuje nás z egyptských cest, egyptského myšlení a egyptského chování. Bůh nás povolává z Egypta, neboť z Egypta povolal svého syna. Pak je tu večerní beránek. Právě nyní se nacházíme v čase večera. Je „čas večera“ a Bůh znovu tvoří beránka. V této kapitole ho nazývá „sto čtyřicet čtyři tisíce“. Nazývá je „sto čtyřicet čtyři tisíce“, protože 144 znamená 12 x 12, tj. zaprvé, že jsou osobně dokonalí, druhá dvanáctka znamená, že jsou Tělo, dokonalé Tělo věřících. Pokud chodíš v Duchu a nějak nevycházíš s bratřími, protože jsi příliš vysoko a oni příliš nízko, nejsi v Duchu, jsi v těle.

Jinak řečeno, když jsi v Duchu, stáváš se pro ty, kteří nejsou v Duchu, katalyzátorem, který začíná ty, kdo nejsou v Duchu, do Ducha vtahovat, protože tvůj duch přikáže jejich duchům a přivede je k tvému Bohu, protože jsou Božími dětmi. Tudíž neexistuje nic takového jako vysoko chodící křesťan, který je příliš vysoko na to, aby mohl mít obecenství s nízkým křesťanem, protože jsou oba Boží děti. Neexistuje vysoko žijící křesťan, který je příliš vysoko na obecenství s nízko žijícím křesťanem. Halelujah!

S některými lidmi nemohu mít obecenství. Nemůžu s nimi mít obecenství, protože nemají obecenství s Pánem. Rozumíte? Dobrá, předpokládejme, že vy všichni zde hrajete hru. Přišli jste do církve hrát hru, a já přišel do vašeho středu, abych chválil Boha. Vy si na to ale jen hrajete a hrajete, a mě to bude zraňovat do té míry, že musím odejít. Chci mít obecenství, ale vy to hrajete. Ta hra nevypadá vždy na první pohled jako hra. Amen. Můžeme se sejít a zpívat stejné písně, jaké jsme zpívali dnes večer, a bude to hra. Pamatuji, jak jsem chodíval do jednoho společenství, a tam když vedoucí začal dělat nějakou věc, museli ji dělat všichni. Viděl jsem, jak celé společenství vstává jako jeden muž, a nechápal jsem, co se děje. Zastavil se, a všichni se zastavili. Pak jsem tomu porozuměl. Neuctívali Boha. Jen hráli. Halelujah! Hráli to a bylo to náboženské a fyzické cvičení a „...*tělesné cvičení malého jest užitku*“. (1. Tim 4:8)

Ano! Večerní beránek je pacholík. Nyní je žena církev těhotná. Vy muži jste všichni těhotní. Neslyším jedině amen? Modlím se k Bohu, který je pravda, abyste byli těhotní nebeským ohněm, těhotní semenem Krista oplodňujícím duši! Símě Krista je v Duchu svatém. Zastínil Marii

a vložil símě do jejího přirozeného lůna. Dle duchovní interpretace této věci: Duch svatý zastihuje nyní církev a símě je vsáto do vaší duševní přirozenosti. Kristus jako símě je vsazen do vaší mysli, do vašich emocí. Halelujah! Halelujah! Amen. Otevřete svá ústa, abyste kleli, a řeknete: „Chvála Pánu!“ Už se vám to někdy stalo? Ve vašich emocích je něco nakřivo. Dovolíte Bohu, aby do nich vstoupil, a Bůh ovládne vaše emoce. Když pak budete dělat něco, co emocionálně odděluje od Boha, Bůh automaticky zasáhne. Něco vám, bratří, povím. Modlím se, aby někteří z vás měli tuto zkušenost. Abyste zamýšleli udělat něco emočně špatně a

Bůh si vybírá
tak, že vám
dovolí si
vybrat.

Boží duch vstoupil do vašich emocí a zastavil vás – modlím se, aby se to projevilo právě zde. Chvála buď Bohu!

Večerní beránek.

Nyní si říkáte: „Bratře, co to říkáš? My budeme taky zabiti?“

Chvála Bohu! Máte pravdu.

Jeden bratr řekl: „Ne! Jestli společenství prvotin zemře, nechci být mezi prvotinami.“

Je to jistě šílená myšlenka, ale řeknu vám, co je šílenější. Pokud jste přijali nesmrtelnost a víte, že ve vás přebývá – nemluvím jen o nesmrtelnosti ve vašem duchu a zaslíbení nesmrtelnosti pro duši. Mluvím o skutečné věci, která přichází do přirozenosti vaší duše, a vaše tělo ví, že nemůže být zabito. Řeknete jako Ježíš: „*Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase vzdělám jej.*“ (Jan 2:19) Halelujah! Můžete zničit tento chrám a já jej ve třech dnech vzkřísím. V tomto mém chrámu přebývá nesmrtelnost. Když se dostanete až do této fáze, kdy víte, že jste přijali tuto plnost – půjdete a budete někoho prosit, aby vás zabil, a tak vám pomohl manifestovat se v plnosti. V takové situaci budou dva svědkové. Nebude možné se jich dotknout. Nikdo se jich nemůže dotknout. Nikdo je nemůže zranit. (Zj 11:5) Náhle dojde k tomu, že se vzdají svých životů, jsou zatčeni, uvězněni a zabiti. Po třech a půl dnech vstávají z mrtvých. (Zj 11:11) Amen.

Bible říká, že v Písmech byli dva lidé, kteří vstali po třech a půl dnech. Jedním byl Lazar. Bible vydává svědectví, že Ježíš vyčkával. (Jan 11)

Je řečeno, že poslali a vzkázali Ježíši: „Lazar, tvůj přítel, je nemocný až k smrti.“ Bible říká, že vědomě vyčkával, dokud Lazar nezemřel.

Vydal se k němu až čtvrtého dne a jeho sestra Mu utíkala naproti a řekla: „Ježíši, kdybys tady byl, můj bratr by nezemřel.“ Poslechněte si to: „*Pane, kdybys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel.*“ (Jan 11:21)

On jí na to odpověděl něco zvláštního. Chci, abyste věděli, že ještě nejsme dál, než je toto prohlášení. Ještě tam nejsme. Ježíš jí řekl: „*Já jsem (JÁ JSEM) vzkříšení i život.*“ Já jsem (JÁ JSEM) vzkříšení i život, ... kdo „*věří ve mne, neumřet na věky*“. Dokonce řekl: „*byť pak i umřel, živ bude.*“ Pohlédl Marii do očí a řekl: „*Věříš-li tomu?*“

Malomocenství
zmizelo, až byl
zabit třetí
beránek a dílo
bylo dokonáno.

Ona odpověděla: „Vím, že vstane v poslední den.“ Pak zaplakal. Nepomohlo jim, že jim to vysvětloval. Plakal, a oni si mysleli, že pláče, protože tak moc miloval Lazara. Plakal kvůli síle jejich nevědomosti. Halelujah! Byla takovou bariérou, že skrze ni nemohl proniknout. Musel plakat.

Když řekl: „*Lazaře, pod' ven!*“ bylo to už tři a půl dne.

Bůh nám dal ještě dalších tři a půl dne. (Jonáš 1:17) Vidíme, jak Jonáš utíká od Boha. Bůh připravil rybu a ta jej spolkla. Říkají, že to byla velryba. Myslím, že byla. Domnívám se, že určitý druh velryb dokáže spolknout člověka vcelku, nedotknout se jej, jen jej spolknout. Některým lidem se to už stalo. Jeden člověk rybařil a velryba jej stáhla do vody. Dostal se do velryby. Chytli tu velrybu, rozřízli ji a dostali jej ven. Byl celý popálený.

Ale Jonáš způsobil velrybě pěkné nechutenství. Nebyla jej schopna strávit. Nebyl popálen žaludečními šťávami. Vůbec nic mu nebylo. Ale vyběhl z ní. Ano! Když jej velryba vyvrhla, okamžitě vyběhl. A sám nevím, kdo by držel světový rekord v běhu, jestli Jonáš, nebo Eliáš. Jsem přesvědčen, že Eliáš. Nevím, Bible však říká, že Jonáš běžel, a když dorazil k Ninive, stále ještě utíkal. Byl v takovém stavu, že se domnívali, že se stalo něco hrozného. Blížil se soud. Dokážete si představit člověka, který byl v rybě, jak páchne? Utíká a křičí: „Bůh je rozpálený doběla! Čiňte pokání!“ Myslím, že by to vyděsilo každého. I zvířata přinutili k půstu. (Jonáš 3:7) Podle toho si můžete udělat obrázek, jak byli vyděšení.

Zmiňuji to vše, protože to bylo vzkříšení z mrtvých po třech a půl dnech. O těchto třech a půl dnech Ježíš řekl: „Této převrácené a cizoložné generaci dám jedno znamení. Bude to znamení Jonáše, v břiše pekla po tři dny a tři noci.“ (Mat 12:39–40) Halelujah! Každý si myslí, že se to týkalo

Ježíšova vzkříšení. Není tomu tak. Ježíš vstal třetího dne, ráno třetího dne. (Mat 28:1) Takže pokud si to ověříte ve svých Biblích, najdete tam vzkříšení třetího dne a vzkříšení po třech a půl dnech.

Vzkříšení třetího dne a vzkříšení čtvrtého dne.

Vzkříšení čtvrtého dne je pro Boží syny. Beránek jednou obětovaný. Halelujah! Vy však řeknete: Zaprvé, bratře duCille, Ježíš přinesl jednu oběť za hřích za všechny lidi. Proč je tedy třeba jiného beránka?

Není to opodstatněná otázka? Pročpak tedy říká: „*Tit' jsou, kteříž následují Beránka, kamž by koli šel.*“ (Zj 14:4) Pokud v sobě máš charakter beránka, jsi beránek. Přirozenost Beránka se stává přirozeností lidí, a oni touží dát svůj život za záchranu lidstva.

Víte, proč musel být ten druhý beránek zabit? A proč musel být zabit třetí beránek? Zkusí někdo hádat? Kvůli malomocenství. Když byl zabit první beránek, malomocenství nikdy nezmizelo. Po zabití druhého beránka (ovečky) malomocenství stále přetrvávalo. Malomocenství zmizelo, až byl zabit třetí beránek a dílo bylo dokonáno. Bůh to říká, protože nás něco chce naučit. Nyní Bůh díky milosrdenství použije Boží syny. Pojdme, je to milost! Synové nedopustí, aby lidé šli do pekla. Bůh vás nechá jít a opět zemřít, aby jim přinesl poselství Páně. Halelujah! Halelujah!

Kdybyste nebyli tak ospalí, rád bych pokračoval a dal vám další duchovní koncept. Chci vás povzbudit, abyste ještě vydrželi.

Situace s beránkem je ještě hlubší. Bratří, kteří jsou nyní v nebi, nebyli dokonalí, než zemřeli. V jejich životech bylo mnoho věcí, nad kterými nezmohli. Jakmile zemřeli, už nemohli nad ničím zvítězit. Můžete s tím souhlasit? Poté, co odešli k Ježíši, už nemohli nic přemoci. Už nemohli bojovat s ďáblem. Už nemohli hřešit. Tak musel Bůh ustanovit žijící lid, aby zachoval živou církev až do této chvíle. V Boží vizi je to velmi důležitá věc. Bůh musel ustanovit žijící lid pro utrpení. Aby zvítězili nad duchy, kteří přemohli naše bratry. Amen.

Bible říká, „*aby oni bez nás*“. Mluvím o 11. kapitole Židům, verš 40: „*...aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.*“ Už jste o tom někdy přemýšleli? Máme práci, kterou musíme vykonat. Oni ji nemohli vykonat, a také ji neudělali. A tak nyní na konci času Bůh tento lid připravuje k tomu, aby svázal satana – a skoncoval s ním.

Ale první věc, kterou je třeba udělat, abys ho mohl svázat, je vyhodit ho ze svého života.

Dokud je satan v tobě, nemůžeš jej svázat – nejdřív jej musíš vyhnat.

Bůh ustanovil lid, který dokončí toto dílo. Přivádí právě v tento čas na scénu vítěznou armádu. Zatímco my jsme tu, Bůh si vybírá. Zvláštní věc je, že si vybírá tak, že vám dovolí si vybrat. Věděli jste to? Bůh položil tu věc před vás a říká: „Můžeš si vzít, co chceš.“ Někteří přijmou pozici utrpení, která jim umožní zvítězit. Dovolte mi, bratří, abych vám řekl, že bez utrpení nepřemůžete některé věci, které v sobě máte. Některé věci v nás můžou být přemoženy jen skrze utrpení. Halelujah!

Jsme v procesu
tvoření. Každého
dne naše
rozhodnutí, každá
naše volba
určuje, čím
budeme.

Nechám vás nahlédnout do dalšího tajemství. Dnes odkrývám mnohá tajemství. Pojdme se podívat na další tajemství. Jsme v procesu tvoření. Řeknu to ještě jednou pomalu. Jsme tvořeni – ještě nejsme dokončení. Jsme v procesu tvoření. Bůh nás právě nyní tvoří skrze Ježíše Krista. Amen. Každého dne naše rozhodnutí, každá naše volba určuje, čím budeme. Halelujah! Nevíme, jaký bude, ale „vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme“. (1Jan 3:2) Jsme tvořeni. Bůh nyní tvoří nebesa. Dám

vám k tomu verš. Najděte si Izaiáše 51:16: „*Kterýž jsem vložil slova svá v ústa tvá, a stínem ruky své přikryl jsem tě, abys štípl nebesa, a založil zemi, a řekl Sionu: Lid můj jsi ty.*“

Amen. Bůh je uprostřed díla. Bůh tvoří člověka šestého dne, šestého dne navečer. Bůh učinil člověka a dal mu autoritu nad šelmou polní, nad ptákem v povětří a nad mořskými rybami. (Gen 1:26) Bůh nás právě nyní v tuto chvíli tvoří. A nakonec se stanete tím, čím chcete být.

Bůh vám dává příležitost zvolit si: „Já беру to a to, a já беру tamto.“ Oheň na beránkovi je posledním krokem, jímž je dotvářen do toho, čím ho Bůh chce mít. Bůh řekl, že tato večerní oběť bude dokonáním všech obětí. Amen. Utrpení, jímž budeme trpět v tom ohni, může dokončit člověka do obrazu Ježíše Krista. Halelujah! Beránek na dům.

Jsi beránkem pro svůj dům?

Budeš beránkem? Je řečeno: „...nemilovali duší svých až do smrti.“ (Zj 12:11) Slyšíte to? Nemilovali duší svých až do smrti. Bůh má armádu,

která vyjde a nepomyslí nikdy na své životy. Halelujah! Chvála buď Bohu! Díky Ježíši! Díky Ježíši!

Dříve jsem zmínil, že se budeme dnes večer modlit za každého, kdo zde je a není pokřtěn Duchem svatým, a myslím to vážně. Halelujah! Halelujah! Chvála Bohu!

Zde skončím. Chvála Bohu! Toto poselství je mnohem obsáhlejší, pokud chcete jít hlouběji a hlouběji a hlouběji. Ale jít hlouběji a hlouběji do poselství nepomůže. Potřebujete přijmout základ poselství, a Bůh vám pak přidá hloubku, tak jak ji budete schopni unést. Chvála Bohu! Včera večer jsme měli krev a beránka, dnes jsme měli beránka. Halelujah!